

IPA MC NL

Blue Rider

International Police Association MotorClub Nederland 01 2022

IN DEZE UITGAVE ONDER ANDERE:

Mededelingen Landelijk Bestuur, Column Kees Arends,
IPA Brabant Rit 2021, Evenementen 2022.

12

VERSLAG ZEELAND RIT

25

www.ipa-nederland.nl

INHOUD

uitgave 01 2022

- 04** ▶ BESTUUR IPA MC NL
- 05** ▶ VOORWOORD
- 06** ▶ KOUWE POTEN RIT
- 07** ▶ MEDEDELINGEN LB
- 09** ▶ IPA BRABANT RIT 2021
- 11** ▶ COLUMN KEES ARENDS
- 12** ▶ VERSLAG ZEELAND RIT 2021
- 13** ▶ RIT ZUID-HOLLAND 2021
- 14** ▶ KANJER & DOORZETTER
- 17** ▶ MOTORTRAINING BIJ GIMBORN
- 18** ▶ DE ELFSTEDENTOCHT
- 20** ▶ LEVEN ALS GOD IN FRANKRIJK
- 23** ▶ EVENTS 2022
- 25** ▶ STAMPPOTRIT 2021
- 26** ▶ VERSLAG DLV NOVEMBER 2021

VOORZITTER

ED HERMANS

vz-motorclub@ipa-nederland.nl

SECRETARIS VICE-VOORZITTER

KEES ARENDS

motorclub@ipa-nederland.nl

TOERCOMMISSARIS 2^E SECRETARIS

AART WESSELS

toercom3-motorclub@ipa-nederland.nl

REDACTIE

FRED DE WIT

webredactie-ipa-mc@ipa-nederland.nl

TOERCOMMISSARIS

RENÉ VAN OERS

toercom1-motorclub@ipa-nederland.nl

PENNINGMEESTER

TON SPIERINGS

pm-motorclub@ipa-nederland.nl

TOERCOMMISSARIS WEBMASTER

DICK SCHAAP

toercom2-motorclub@ipa-nederland.nl

BANKREKENING

NL66 RABO 0174976100

t.n.v. IPA Nederland Afdeling Motorclub.

REDACTIE:

Kees Arends
Fred de Wit

VORMGEVING & REALISATIE:

Otto Esselink in nauwe samenwerking met Uitgeverij PCV vof te Heerlen.

COVERFOTO'S:

Stevie Heuer /
Heuer Fotografie.

UITGEVER & DRUKWERK:

PC Vlek
www.pc-vlek.com

Uitgeverij PCV vof
Peutzstraat 56,
6412 HZ Heerlen
T 045 - 57 29 581
E info@pc-vlek.com
I www.pc-vlek.com

VOORWOORD

Ed Hermans

VOORZITTER
ED HERMANS

Inmiddels zijn we alweer enkele weken in het nieuwe jaar (2022) bezig en de Coronapandemie is helaas nog steeds voelbaar aanwezig na 2 jaar. Gelukkig zijn de regels opgelegd door de regering een heel stuk teruggedraaid richting het “oude” normaal, echter door de oorlog in Ukraine worden elke dag geconfronteerd met het enorme leed aldaar en worden dus met de neus op de feiten gedrukt dat vrijheid niet zomaar gewoon is. Door deze oorlog, waarvan iedereen hoopt dat hij snel afgelopen zal zijn, merken we in de hele wereld de uitstraling op de gemeenschap en het leven dat alleen maar duurder wordt. Veel initiatieven worden overal opgestart om de bevolking van Ukraine te helpen. Vandaar dat ik dit voorwoord voor ons mooie clubblad met gemengde gevoelens schrijf.

Inmiddels heb ik meer dan 11 jaar de “voorzittershamer” van de IPA Motorclub NL, die ik in april 2010 met veel plezier overnam van Willem Zuiderveld - een van de oprichters in 1997 (formalisatie in 1999 bij IPA NL en langdurig voorzitter). We zijn met het bestuur destijds begonnen om deze mooie club met enthousiaste mensen beter op de kaart te gaan zetten en hebben daartoe contacten gelegd met het buitenland (o.a. Engeland, België en Duitsland). Hieruit zijn mooie vriendschappen ontstaan hetgeen ook in de lijfspreuk van de IPA staat, “dienen door vriendschap”. Ook hebben we het in die tijd samen voor elkaar gekregen dat de IPA-MC-NL de status gelijk aan het “District”

toegewezen kreeg met dezelfde rechten en plichten als elk ander IPA District in Nederland, maar dan als landelijke club.

We hebben een mooie club mensen waar ik trots op ben.

Onze passie, het motorrijden en (collegiale) vriendschap is in die jaren alleen maar mooier geworden mede door dit mooie clubblad dat we elk jaar weer samen kunnen maken en dat onze uitgever, Gerard en Suzanne Vlek, in perfecte vorm giet samen met onze redacteurs Kees, Fred en René.

René gaat zich nu volledig toeleggen op het organiseren en begeleiden van motorritten en stopt met de redactie. Eind 2021 heeft René echter een zwaar motorongeval gehad en is gelukkig weer goed herstellende zodat hij in 2022 het motorrijden weer kan oppakken. Wij wensen hem allemaal een goed herstel toe. Om toch maar weer terug te komen op die Corona, moet ik helaas vermelden dat binnen de motorclub diverse mensen het Coronavirus positief hebben moeten meemaken. Gelukkig zijn ze allemaal hersteld. In die Corona-periode, dat er zware regels waren afgekondigd, hebben we het motorrijden helaas op een HEEL laag pitje moeten zetten. Diverse geplande/voorgenomen motorritten werden afgezegd, ook onze bijeenkomsten gingen niet door. Bestuursvergaderingen werden digitaal gehouden en vele zaken werden op afstand geregeld.

Gelukkig zijn de prognoses op dit mo-

ment ons gunstig gezind en worden de regels soepeler of vervallen. Hierdoor kunnen we weer samen gaan motorrijden en andere activiteiten ontplooiën. Wij allen hopen dat dit zo zal blijven en we terugkeren naar een normaal leven zoals voor de pandemie.

Binnen het Landelijk Bestuur van IPA Nederland hebben we ons al geruime tijd mooi kunnen profileren en krijgen steun voor onze toffe motorclub. Uiteindelijk zijn toch alle bestuursleden van de IPA vrijwilligers die erg bevlogen zijn met de doelstelling van de IPA in zijn algemeenheid (Vriendschap). Samen maken we het tot een mooie vereniging en daarin heeft onze motorclub een vast plekje. Echter door de voortschrijdende vergrijzing binnen onze IPA wordt deze steeds kleiner en daarom wordt op dit moment groots ingezet op ledenwerving onder de jongeren binnen de Politie, Koninklijke Marechaussee en Douane. Wij hopen dat deze operatie de benodigde leden zal binnenbrengen. Ook jullie steun in deze zaak wordt gevraagd, kijk daartoe op ons forum waar alle leden van de motorclub toegang toe hebben.

Ik hoop van harte dat we weer dit jaar elkaar de hand, een knuffel of een zoen kunnen geven zonder al die coronaregels (want corona is nog niet weg) en dat de wereld zich weer “normaal” gaat gedragen zonder oorlogen. Blijf allen gezond of wordt weer snel beter.

Jullie voorzitter, Ed Hermans.

KOUWE POOTENRIT

Ons land is al enige tijd in de ban van Covid19. Terrassen en restaurants zijn gesloten, winkelen kan alleen nog maar op afspraak en anderhalve meter is een begrip in de samenleving geworden. En, last but not least, negatief is het nieuwe positief!

In deze omstandigheden is het lastig, nee, feitelijk onmogelijk, om als club bij elkaar te komen en onze jaarlijkse DLV te houden, traditioneel gevolgd door de Kouwe Pootenrit.

Dit jaar hadden enkele die-hards het plan opgevat om op zaterdag 10 april – de oorspronkelijke datum van de DLV – toch een rit te gaan rijden onder auspiciën van IPA MC NL. Maar enkele dagen voor de geplande rit bleken de verwachte weersomstandigheden van dien aard dat de rit werd uitgesteld en een week later alsnog zou worden verreden. En dat bleek een schot in de roos.

Op zaterdag 17 april verzamelde een klein groepje motorrijders zich bij het Esso benzinestation in Lunteren. Enkele deelnemers hadden de nacht doorgebracht in een plaatselijk hotel, andere deelnemers waren 's ochtends vroeg van huis vertrokken en hadden er al een hele rit op zitten. Maar uiteindelijk waren we met negen motoren en elf deelnemers. Een mooie opkomst op een prachtige dag.

Dick had een hele mooie route gemaakt, die startte in Lunteren en via de randen van de Veluwe en door de bible belt eerst in noordelijke richting ging. Hij had voldoende rustpunten in de route ingebouwd in de vorm van ruime parings bij benzinepompen, zodat ook de sanitaire behoeftes bevredigd konden worden. Na ruim een uur veranderde

de route van richting en reden we zuidwaarts, door zeer afwisselende landschappen en over heerlijke slingerweggetjes door bossen en over dijkjes.

Bijna vijf uur later bereikten we het eindpunt van de route, een Shell benzinestation in Barneveld. Daar konden we nog even in de middagzon gezamenlijk napraten, waarna iedereen weer op huis aan ging.

MEDEDELINGEN

VAN HET LANDELIJK BESTUUR

Het afgelopen jaar zijn er verschillende clustervergaderingen geweest. Enkele districten met 1 of 2 afgevaardigden met het LB op verschillende locaties. En eind van het jaar is na het uitbreken van corona weer een ALV gehouden.

Daarbij zijn enkele besluiten genomen, die we graag willen vermelden.

De ALV was op 28 oktober 2021 in Venlo en de bevindingen van de clustervergaderingen zitten verweven in de ALV.

Na de opening door de landelijk voorzitter worden Leen Kip, Evert van Luik en John Korsel benoemd tot erelid van de vereniging.

Daarna worden de aanwezige jubilarissen in het zonnetje gezet en krijgen ze de oorkondes met bijbehorende speld uitgereikt.

Er wordt een nieuwe Algemene Adviescommissie gevormd met:

Ton Rutting (vanwege zijn expertise blijft hij nog een jaar aan)

Henny Bouwmeester, Rob Kool, Jan Willem van der Pol en Bob Hoogenboom.

Jan Willem Brummelkamp en Bert Holterman verlaten de AAC.

Ook wordt er een nieuwe Algemene adviescommissie Financiën benoemd. Dit zijn: Erik de Borst, Angelique Liebens, Henk Cuperus en Pieter van der Wal.

De jaarverslagen worden goedgekeurd. De penningmeester doet verslag van de financiën van 2019 en 2020 met het overleggen van een accountantsverklaring. Zij geven aan dat deze jaren niet op het conto van dit bestuur wordt gezet en dat er een streep onder komt.

Begroting 2022 en meerjarenbegroting wordt goedgekeurd.

Het voorstel verevening wordt besproken. De afdracht van contributiegelden wordt aangepast zodat er geld kan worden vrijgemaakt voor de broodnodige werving van jonge leden.

Voorstel is om niet elke vijf jaar een jubileumfeest te organiseren. Het LB geeft aan dit zonde van het geld te vinden en kan beter besteed worden aan buitenlandse contacten. Daar is IPA voor bedoeld. De jubileumvieringen zouden dan alleen zijn bij 25, 40, 50, 60 of 70 jaar.

Voor de motorclub is dat dus 25 jaar in mei 2024. Er wordt ook een normbedrag gesteld van € 30,00 per deelnemer maar dat vindt de ALV wat weinig. Daar wordt verder over nagedacht.

De ALV keurt een voorstel goed om 20 leden vanwege contributie-achterstand te royeren. De MOC heeft ook 1 geroyeerd lid.

Op 11 oktober 2021 had de IPA 5364 leden.

Er zijn acht collega's actief als wervings-team. Er zijn ook relatiegeschenken aangeschaft voor nieuwe leden die ook

te gebruiken zijn in de politiepraktijk.

Met de Kmar en de douane zijn nog besprekingen gaande om ook daar te mogen werven.

Het LB wil graag uitwisselingen met andere landen. Om in de buurt te beginnen zijn de IPA besturen van het Verenigd Koninkrijk, België en Duitsland aangeschreven.

De eerste vijf districten zouden in 2022 deel kunnen nemen. De uitwisseling duurt maximaal vier dagen.

Het bureau Enneüs uit Groningen heeft een onderzoek gedaan naar het imago en de naamsbekendheid van de IPA in Nederland. Van de 65.000 mensen die een formulier kregen hebben "slechts" 920 gereageerd. De IPA staat bekend als "internationaal, uitwisseling, vriendschap, oudbollig, oude mannenclub, gezelligheid". Velen zien geen meerwaarde in een IPA lidmaatschap.

Er worden nog wat amendementen van het privacyreglement aangenomen of verworpen.

O.a. de toegang tot persoonsgegevens van de leden. De bestuursleden die geautoriseerd zijn kunnen alleen inloggen voor alle IPA leden en het amendement wil dat alleen per district kan worden ingelogd. Dit amendement wordt verworpen, omdat aanpassing van Sportlink te veel geld gaat kosten.

IPA BRABANT RIT

19 JUNI 2021

Door René van Oers

Op zaterdag 19 juni verzamelden wij ons vanaf 09.30 uur bij de McDonalds in Waalwijk.

Na elkaar weer gesproken te hebben en een welkomsgesprekje van Rene vertrokken we met 9 motoren en 12 personen.

We reden via de Winterdijk en smalle weggetjes in de richting van Raamsdonksveer.

Ik had zoveel mogelijk 60 km wegen gepland in de route en we reden ook door prachtige polders en landschappen.

De eerste pauzeplaats werd bereikt in Zevenbergschen Hoek, bij de Gouden Leeuw.

Op de grote parkeerplaats was het erg gezellig onder elkaar en werd een hapje en een drankje genuttigd, ook was er een mogelijkheid om even naar het toilet te gaan.

Na een kwartier vertrokken we weer en begon het helaas licht te regenen.

Dit mocht de pret niet drukken en we genoten van de prachtige rit in de richting van Klundert en Dinteloord om zo tegen lunchtijd op vliegveld Seppe de cockpit in Bosschenhoofd (Breda) aan te komen en inmiddels was het ook droog geworden.

Hier hebben we heerlijk gegeten en natuurlijk wat gedronken en verder gekletst.

Na ongeveer een uur zijn we verder gereden in de richting van Etten-Leur, dan naar Goirle om zo via Oisterwijk, met zijn mooie bossen en vennen, uiteindelijk weer te eindigen in Waalwijk bij de McDonalds.

We hebben veel plezier gehad en we kunnen terug kijken op een prachtige dag met een mooie rit.

Na wat gesprekken met elkaar is een ieder richting huis gekeerd.

KEES ARENDS

Vroeger heb ik mijn motorrijbewijs gehaald toen ik na een jaar opleiding bij de Koninklijke Marechaussee op een praktijkbrigade in Goirle terecht kwam.

Geen keuze, op 10 januari 1977 naar de brigade en begin maart van hetzelfde jaar weer terug naar het opleidingscentrum van de marechaussee in Apeldoorn om de stempel van het A rijbewijs te behalen. Ze hadden kennelijk behoefte aan nieuwe motorrijders. Ook nog mededelen op vrijdag dat je op dinsdag na het weekend aan de beurt bent. "Ik weet niet of ik dat wel wil" zei ik in mijn onschuld. „Dat is niet van belang, dinsdag ga je naar Apeldoorn“, was het antwoord van de plv. brigadecommandant in de rang van opperwachtmeester, die in die tijd nog als een autoriteit op een brigade enigszins gezag uitstraalde, maar tegenwoordig ook de lieden zijn die op straat of op een motor in de winter kou lijden zoals ik dat deed in mijn opleiding. Een stugge BMW R60/6, lomp en zonder kuip of scherm. Op de eerste dag van de opleiding werd er wat van de motor uitgelegd en startten de eerste vaardigheden op het opleidingscentrum. Zonder enkele terugkoppeling of toets gaat dan de rijopleiding verder op de openbare weg. En ja, met enkele cursisten en de instructeur van PMT/KMT naar PMT/KMT over de snelweg en dan lekker koffiedrinken en tussen de middag een broodje bal gehakt. En dat drie weken lang. Want daarna is het tijd voor het examen. Geen verbindingsmiddelen, dus zelf je route uitkiezen en na ongeveer 20 minuten reed je naar een afgesproken stopplaats. Even een achtje draaien en geslaagd. Fantastisch, op je brigade iedereen blij, want Kees

kan motorrijden, maar was ik dat zelf ook? Ik had ze terug zien komen voordat ik aan de rijopleiding begon, in de winter, de collega's die een hele dag op de motor met (toen nog) kleding, die gezien de weersomstandigheden ernstig te kort schoten, op het pleintje voor het bureau rondjes draaiden, zodat wij naar buiten konden om de arme bevroren collega op te vangen, mee te nemen naar de douche, het bevroren motorpak uit trokken, wat nog een hels karwei was, en hem onder een warme straal water een half uur hebben laten staan. Wat was daar leuk aan?

Dan nu vandaag de dag, mijn dochter heeft in 2021 in één keer haar rijbewijs gehaald, net als ik in 1977. Maar wat een verschil. Mijn zoon is nu bezig om zijn dikke A op zijn roze paartje te krijgen. Op 28 januari 2022 ga ik in de ochtend op mijn scooter naar het dierenopvangcentrum voor mijn werk op de dierenambulance. Ik passeer dan een evenemententerrein waar de toekomstige motorrijders een gedeelte van hun rijopleiding volgen omdat het een afgesloten terrein is waar geen ander verkeer mogelijk is. Er liggen grote boomstammen aan het begin en einde van dit terrein. Ik zie een motorrijder, die vanwege zijn pak onherkenbaar is met een instructeur, maar weet dat mijn zoon aan zijn les begint. Even erheen en kijken maar. Verrast dat ik er ben, „doet je zoon extra zijn best“ zegt de instructeur mij. Hij is bezig met zijn bijzondere verrichtingen. Wegrijden vanuit een parkeervak naar links en rechts, slalom rijden, noodstop maken en ik sta niet in zijn schoenen, maar vermoed dat de anderhalf uur omvliegt als je zo intens met motorrijden bezig bent. Na ongeveer 20 minuutjes ga ik verder, de plicht van de dierenambulance roept ook weer en krijg ik even later een appje: „Hé pap, leuk dat je even kwam kijken, 28 maart examen“. Wat is er toch een verschil met 1977. Toen ik even met zijn instructeur sprak, zei hij dat er veel minder dodelijke motorslachtoffers zijn, sinds de opleiding uitgebreider en zinvoller is geworden. Want ik legde uit hoe mijn opleiding in 1977 eruit zag. „Zo ging dat vroeger“ zei hij lachend, „maar gelukkig is het nu veel verbeterd“. Gelukkig wel denk ik dan, want mijn zoon moet wel veilig de weg op gaan.

Eerst zijn bijzondere verrichtingen op 28 maart, daarna nog het rijden op de weg. Hij gaat het doen. Ik heb daar alle vertrouwen in. Als hij slaagt met zijn examen is er een groot verschil met mij in 1977: Hij kan motorrijden. Voor mij heeft dat nog jaren geduurd.

ZEELANDRIT

28 JULI 2021

Op 28 juli 2021 werd een mooie rit gereden in Zeeland. Deze keer op een woensdag.

We vertrokken vanaf hotel van der Valk in Goes, nadat we daar koffie gedronken hadden met een stukje cake om 10.00 uur.

We waren met 6 personen, er was slecht weer voorspeld en sommigen die eerst mee zouden gaan zagen er toch vanaf.

De rit ging in de ochtend een groot deel over Zuid-Beverland en Walcheren.

We zijn door een aantal mooie dorpjes gereden met fraaie Zeeuwse huisjes. We kwamen o.a. door Heinkenszand, Hoedekenskerke, Baarland, Kwadendamme, 's-Heerenhoek en Lewedorp.

Allemaal prachtige rustieke dorpjes met vaak een mooie kerk in de dorpskern.

Na veel smalle polderweggetjes kwamen we bij onze lunchplaats, Airport Zeeland aan, waar we een paar heerlijke uit-smijters besteld hadden met overheerlijk Zeeuws spek.

Na de lunch zijn we door Arnemuiden gereden en via Middelburg in de richting van Neeltje Jans.

We zijn toch maar niet gestopt bij de Deltawerken vanwege het

minder goede weer, veel wind en dreigende luchten waaruit toch wat regen kwam. Voordat we Neeltje Jans op reden hebben we bij een bushalte toch maar even geschuild omdat het toch wel erg hard regende.

Nadat we door Burgh-Haamstede waren gereden kwamen we weer door een aantal prachtige dorpen, Kerkwerve, Dreischor, Sirjansland en uiteindelijk via Bruinisse naar Zierikzee gereden waar midden in het centrum het eindpunt was.

We hebben nog wat na gekletst met elkaar en daarna gingen we ieder weer huiswaarts na een fantastische dag met een prachtige groep mensen.

We kijken na deze rit dan ook weer uit naar de volgende in Noord-Holland.

RIT ZUID-HOLLAND

8 AUGUSTUS 2021

Vandaag hadden we een rit van ongeveer 180 kilometer van Hendrik Ido Ambacht naar Hellevoetsluis.

We zouden met 6 motorrijders gaan toeren, maar een motorrijder was vanwege hevige regenval later weggereden, dus hebben we na telefonisch overleg besloten te starten en elkaar tijdens de lunch wel weer te treffen.

De start was van Heeren van Ambacht, maar die was pas om 12.00 uur open, dus voor de start helaas geen koffie.

Het eerste gedeelte reden we over een dijk een stukje langs de Maas en konden we de Brienenoordbrug zien.

We reden in de richting van Rhoon en via polderweggetjes en langs de oude

maas naar Puttershoek en Westmaas met zijn mooie huisjes.

Via de Sint Anthoniepolder met smalle slingerende weggetjes en dijkjes gingen we naar Strijensas en Essenplaat om bij het lunchadres aan te komen bij de haven van Numansdorp.

De lunch was deze keer bij het Schippershuis, in de haven lag een prachtige zeilboot die "De hoop op zegen" heette. Na een geweldige uitmijter van het Schippershuis vertrokken we weer nu met 6 man in de richting van Piershil en Nieuw-Beijerland met zijn vele rivierloopjes en meertjes en plassen gelegen tussen Spijkenisse en Hellevoetsluis.

Toen we onderweg even moesten tanken liet de route mij in de steek en zijn we 33 km misgelopen, wat jammer was want we misten het mooie plaatsje Brielle.

Maar aangezien er behoorlijke donkere luchten opkwamen toch maar besloten om naar het eindpunt te rijden in Hellevoetsluis. Dat was bij brasserie Aquarius aan de haven. Van daaruit ging iedereen weer naar huis.

Het was weer een mooie rit met prachtige mensen. Zo zie je maar dat een groep niet groot hoeft te zijn om toch gezellig met elkaar te kunnen rijden.

Door René van Oers

KANJER & DOORZETTER

SANDER TULP FIETST "TULPENTOCHT" MET IPA MC NEDERLAND

Begin september 2021 werd ik als voorzitter van de IPA Motorclub Nederland, benaderd door Jos Hermans van de Stichting Blauw met een verzoek tot motorondersteuning vanuit de IPA Motorclub. Een collega politieagent ging een 500km fietstocht vanuit Groningen naar Maastricht ondernemen. Stichting Blauw, bekend van de "Tour de Blauw" ging deze collega ondersteunen. De IPA Motorclub heeft al vele jaren hun ondersteuning gegeven bij de jaarlijkse "Tour de Blauw", het fietsen door collega politiemensen voor het goede doel (kansarme kinderen) door heel Nederland, Duitsland en België.

Sander Tulp uit Scheemda is deze collega die zich voorgenomen heeft om voor collega-agenten die ziek thuis zit-

ten, herstellende zijn van ziekte of een ongeval of psychische problemen hebben een hart onder de riem te steken. De tocht heeft de naam "Tulpentocht" gekregen en werd gereden op 22, 23 en 24 september 2021.

De ondersteuning van de IPA Motorclub zou op vrijdag 24 september zijn. Dan zou Sander vanuit Brunssum naar Maastricht rijden, het laatste (zware) stukje van deze monsterrit.

Sander fietst als nagenoeg ongetrainde amateur, maar ook als ambassadeur voor de WEP (stichting Waardering Erkenning Politie). Deze stichting is bij velen in de politiewereld inmiddels bekend.

Ongeveer 1 jaar geleden is Sander met een ladder waarop hij stond van 7 me-

ter hoogte gevallen en heeft daarbij zijn voet verbrijzeld en meerdere ruggenwervels gebroken. Hij werd wakker in het UMCG. Dankzij de mensen om hem heen heeft hij aan deze gebeurtenis een positieve draai kunnen geven en wil nu die positiviteit graag doorgeven aan anderen die dat ook nodig hebben. Sander heeft gedurende zijn fietstocht 17 politiebureaus bezocht in vele provincies (Groningen, Friesland, Noord- en Zuid-Holland, Noord-Brabant en Limburg).

Op woensdag 22 september werd de tocht gestart om 06:00 uur in Groningen met ondersteuning van drie collega's die samen met Sander wilden fietsen uit solidariteit. Als symbolische positieve steun had Sander bedacht om bloemen te overhandigen aan de zieke collega's. In Groningen heeft hij aan een zeer ernstig zieke collega een bos

“zonnebloemen” overhandigd alsmede een bos voor alle zieke collega’s van het basisteam Groningen. Van Groningen ging de tocht verder naar de politiemeldkamer in Drachten, daarna naar Leeuwarden en Harlingen. Hier namen de meefietsers afscheid. Met de woorden van Sander: “Wat waren zij een steun! Maar wat een onthaal op al die bureaus, er ontstond een golf, een beweging van steeds meer betrokkenheid. Daarna moest de fietstocht onderbroken worden door de fiets in de aanhangertent over de afsluitdijk te brengen omdat daar nog niet gefietst mag worden. Dat staat mooi symbool voor de fase tijdens een ziekte waarin je je aan de hulp van bijvoorbeeld artsen, volledig moet overgeven.”

Dag 1 werd na 21:00 uur afgesloten met een voldaan gevoel door de overwel-

digende ondersteuning van de collega fietsers, maar ook door de logistieke en transport ondersteuning.

De 2e dag werd gestart vanuit de Meern, waar 2 collega’s en de broer van Sander klaar stonden om hem te begeleiden op de fiets. In Dordrecht liep e.e.a. anders dan gedacht. Het aanspreekpunt aldaar was op dat moment niet beschikbaar door dienst. Echter een operationele chef van het basisteam zag hun staan en uiteindelijk werden de symbolische zonnebloemen overhandigd voor 2 collega’s die onlangs zwaar gewond waren geraakt tijdens een vuurgevecht met een persoon. Zij kunnen de bloemen goed gebruiken. De timing was perfect volgens Sander. Van daaruit ging de reis verder richting Rotterdam en Breda samen met zijn broer.

In Breda werden ze ontvangen door het basisteam, waar een collega werkzaam is die al 11 jaar met PTSS knokt door de rellen in Hoek van Holland. Deze collega ontving bloemen maar ook iets extra! Hij had Lego ontdekt als manier om rust te vinden met zijn PTSS. Dus had Sander in de afgelopen weken een crowdfunding gestart om Lego aan hem te kunnen geven. Dit werd een ontmoeting vol blijdschap en tranen van ontroering.

Via Tilburg-Noord werd Eindhoven aangedaan. Hier stonden enkele ervaren fietscollega’s van Tour de Blauw op hem te wachten om hem de resterende kilometers uit de wind te houden en samen op te fietsen naar Brunssum via Weert en Roermond. In Brunssum werd rond 21:30 uur het politiebureau bereikt. Daar stond de familie van Sander (echtgenote en ouders), een fotograaf en de

dienstdoende chef hem op te wachten. Van daaruit werd de tocht voortgezet in het donker naar het ouderlijk huis van Sander dat inmiddels omgedoopt was tot "Tulpenhotel". De innerlijke mens werd hier versterkt en iedereen kreeg een slaapplekje toebedeeld, want morgen was de grote dag van de afsluiting van de Tulpentocht 2021.

Inmiddels had ik al ons IPA motorclublid, Tour de Blauw collega en oud pelotonsmaatje (75-5), Ger Geraets, bereid gevonden om mee te rijden met de motorbegeleiding. We hebben al vele Tour de Blauw tochten samen gereden als motorbegeleiding.

Met z'n tweeën reden we die vrijdag vroeg in de ochtend vanuit Roermond richting Brunssum waar de 3e dag voor

Sander zou starten om 08:00 uur. Na een lekker bakje koffie bij het super gastvrije gezin Tulp en het doorspreken van enkele afspraken over de begeleiding, vertrokken Sander met zijn broer en 4 Tour de Blauwers (Fer, Jos, Gerard en Huub) op de fiets, met de motorbegeleiding van IPA Motorclub Nederland (Ger en Ed) richting Maastricht.

Omdat er geen verkeer regende maatregelen genomen konden worden door ons als motorrijders, moesten we rekening houden met de route van de fietsers. Ger had hiervoor 2 routes gemaakt voor de GPS aan de hand van de GPX-route van Sander, voor zowel de fietsers als de motoren. Deze liepen als 2 duidelijke sporen (tracks) op de GPS naast-door elkaar. Omdat Sander ook een Live locatieradar mee had lopen

voor de smartphone, konden we ten allen tijde meekijken waar de fietsers waren.

Daar waar het mogelijk was, reden we dan ook samen met de fietsers als een pakketje, zonder dat het overige verkeer er last van had. De tocht ging door het mooie heuvelachtige Limburg, echter de mooie vergezichten waren even niet zichtbaar doordat het wat nevel- en motregenachtig weer was. Gekomen voor Maastricht trok het weer gelukkig wat open en werd het droog.

Bij het politiebureau Maastricht stond een heel gezelschap ons op te wachten. De familie van Sander, vrienden, Jan-Willem van der Pol van WEP, Ingrid Schäfer-Poels als Korpschef eenheid Limburg, oud collega Jan Visser en vele anderen.

Onder luid gejuich van de aanwezigen werden de laatste meters afgelegd tot voor het bureau. De "Tulpentocht" was volbracht om 09:20 uur. Een tocht vol met symboliek, de laatste loodjes waren zwaar (zo ook bij een hersteltraject van ziekte), maar dankzij de ondersteuning van iedereen blijkt dat de "hele politie-familie" een collectieve kracht geeft.

De laatste bos zonnebloemen werd aan Ingrid overhandigd door Sander. Van Jan Visser kreeg Sander een geweldige coin met een Phoenix erop (herrijzen uit de as) en van Jan-Willem van de Pol kreeg hij een geweldige herinnering in de vorm van een oorkonde vanuit de WEP.

Sander vroeg ook nog bewust 60 seconden stilte voor alle collega's die het helaas niet gered hebben in hun strijd tegen ziektes. Heel aangrijpend en heftig, gevuld met veel emoties bij iedereen. Aansluitend werd de tocht afgesloten

met een heerlijk stukje Limburgse vlaai en kopje koffie of thee.

Waardering en erkenning is geslaagd met deze tocht. Het was een eer om je

te mogen begeleiden Sander. Wat een prachtige prestatie die volbracht is. TOP!!

MOTORTRAINING

BIJ GIMBORN-MARIENHEIDE (DE)

Van vrijdag 13 tot en met zondag 15 mei 2022 vindt er bij ons mooie vlaggenschip van de IPA in Gimborn in Marienheide (Duitsland) de cursus "Motorcultuur en veiligheid-training voor verantwoord motorrijden" plaats. Deze training is al meerdere malen gegeven en is waardevol voor iedere motorrijder. Verschillende leden van de motorclub hebben al deelgenomen, dus zeker een aanrader.

Het landelijk bestuur vergoedt de kosten voor deelname aan de training en de verblijfskosten. De reiskosten van en naar Gimborn (vanaf Venlo is het 138 kilometer) en de "barrekening" zijn voor eigen kosten.

Meer informatie over Gimborn vind je via <https://www.ibz-gimborn.de/>

ONDERWEG MOESTEN
WE DIVERSE MALEN
STOPPEN

DE EELFSTEDENTOCHT

IN FRIESLAND 18 SEPTEMBER 2021

Op vrijdag 17 september reed ik samen met Ton naar Friesland om daar in een hotel te overnachten om op zaterdag de Elfstedentocht te rijden.

Ik heb via de sloep roeien ploeg voor mensen met PTSS-contact gekregen met Wout Lievens.

Hij is in Drunen mijn teamchef geweest toen ik daar werkzaam was als vrijwillig politieambtenaar.

Ik heb Wout verteld van onze motortochten bij de IPA en hem uitgenodigd om met de Elfstedentocht mee te gaan.

Hij wilde graag mee en zo vertrokken wij om 10.30 uur vanaf Treurenburg in Den Bosch met 3 motoren richting het Eurohotel in Leeuwarden.

Ik had een heel mooie tocht binnendoor gemaakt die ook dwars over de Veluwe ging.

Bij Veenendaal ontmoetten wij Dick Schaap die ook in het Eurohotel geboekt had.

Gezamenlijk zijn we na een prachtige tocht rond 17.00 uur bij het hotel aangekomen.

Na een heerlijk diner en een paar biertjes zijn we naar de kamer gegaan om zaterdag weer fit te verschijnen aan de start.

Zaterdag 18 september verzamelden wij ons bij het WTC-hotel, 22 personen hadden zich opgegeven op 20 motoren.

Er was een afzegging maar we waren met 20 personen zodat we in kleinere groepjes moesten gaan rijden.

We hebben de groep ingedeeld in 3 groepen onder leiding van groep 1 Rene, 2 Aart, en 3 Dick.

Na vertrek reden we als eerste grote plaats door Sneek, een mooie plaats met een prachtige stadskern. We hebben een klein beetje kunnen genieten van de gezellige drukte en bootjes, daarna reden we naar IJlst en Sloten.

Onderweg moesten we diverse malen stoppen voor een openstaande brug waar prachtige boten langs kwamen.

Na Balk kwamen in de mooie toeristische plaats Stavoren

waar natuurlijk de brug openstond en we ook even moesten wachten voor we verder konden. Er heerste een gezellige drukte en rijdend langs het water zagen we diverse grote en mooie boten.

Na Hindeloopen ging het richting Workum waar de lunchstop was bij Hotel Inn.

Het was even zoeken maar het was de moeite waard, het hotel lag aan het water en na een gesprek bleek dat de eigenaars een heerlijke tomatensoep voor ons hadden gemaakt, een lekkere hamburger en als klapstuk kregen we een punt eigengemaakte worteltaart.

Na een gezellig samenzijn met elkaar reden we verder richting Bolsward en van daaruit naar Harlingen. Deze prachtige stad zijn we doorgereden en het was ook hier gezellig druk en langs de kade zagen we de veerboot die naar Vlieland vaart. Via Franeker gingen we richting Bartlehiem en we konden vanaf de weg het bekende bruggetje zien.

Uiteindelijk kwamen we via Dokkum aan bij de Grote Wielen, een prachtige locatie in Leeuwarden aan het water.

Hier hebben we nog een heerlijke kop koffie gedronken en ging eenieder weer zijn eigen weg.

We kunnen terugkijken op een geweldige mooie dag waar we weer diverse collega's hebben gezien na een lange tijd van coronastilte.

(EVEN) LEVEN ALS GOD IN FRANKRIJK

Door Aart Wessels

Het is eind 2019 als er in Europa berichten doorsijpelen over een nieuwe "super"griep, die afkomstig zou zijn uit het Verre Oosten. Niets om je zorgen over te maken, roept iedereen om het hardst.

In januari 2020 beginnen wij met plannen maken voor onze zomervakantie: we willen naar Noorwegen. Voor mij een weerzien met een mooie bekende, voor Jacqueline is het allemaal helemaal nieuw. De overtocht met de veerboot is snel geregeld: in augustus steken we over vanuit Kiel naar Oslo. Overnachtingen in Noorwegen hoeven we niet te regelen, we gaan met de tent en onderweg komen we meer dan genoeg mooie plekjes tegen waar we kunnen kamperen.

Maar dan breekt de hel los: het Coronavirus trekt via Italië Europa binnen en grijpt razendsnel om zich heen. Ook in Nederland ontkomen we niet aan vérgaande maatregelen, die overigens niet door iedereen met gejuich worden ontvangen (maar dat is voer voor een ander artikel).

In eerste instantie lijkt er qua Noorwegen voor ons nog niet zoveel aan de hand, maar dan gooien steeds meer Europese landen de deur dicht voor buitenlandse vakantievierders. Nog heel even lijkt het erop dat we tóch kunnen gaan, maar dan wordt het pijnlijk duidelijk: Noorwegen gaat op slot en wij komen er niet in. Dat is een hele grote tegenvaller.

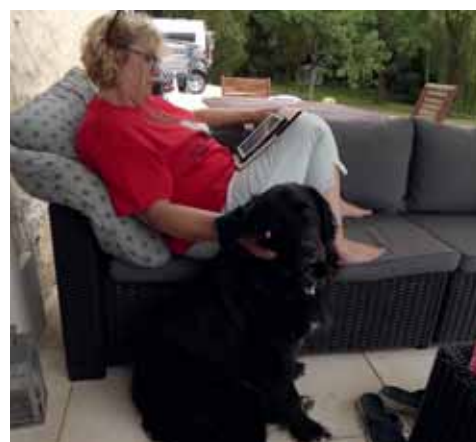
Wat te doen? De veerboot is geen probleem; ons ticket is voor onbepaalde tijd verlengd. Maar we hadden wel drie weken vakantie gepland. Echter, zoals

het spreekwoord luidt: als de nood het hoogst is (al valt er in dit geval moeilijk van "nood" te spreken) is de redding nabij. En die redding bestond in dit geval uit onze IPA-vriend Tom McInally uit Schotland. Enkele jaren geleden is hij vanuit Schotland naar Zuidwest-Frankrijk geëmigreerd en nu runt hij daar samen met zijn vrouw Pam een gîte: een huis in een huis. De gedachte om daar dan heen te gaan valt exact samen met wat kleine versoepelingen in enkele Europese landen, waaronder Frankrijk. Het contact met Tom is snel gelegd en wat blijkt? Vanwege de coronacrisis heeft hij alle boekingen voor het seizoen 2020 moeten annuleren. Er is dus ruimte genoeg en wij zijn van harte welkom, mits we gezond zijn en geen corona bij ons dragen.

En zo vertrekken we niet naar het noorden, maar naar het zuiden. Op de navigatie van de motor heb ik de route snel voor elkaar: we rijden helemaal binnendoor vanuit Zoetermeer naar Montignac-le-Coq, een heel klein dorp in de Charente, precies in het midden van de lijn Bordeaux – Limoges. We doen er drie heerlijke dagen over.

Montignac-le-Coq is een gehuchtje van zo'n 300 inwoners. Verrassing: bijna 40% daarvan heeft de Britse nationali-

teit. Het is kennelijk een toevluchtsoord voor vele Britse pensionado's. Overigens is een dorpje verderop bijna hetzelfde aan de hand: in Bors wonen veel Nederlandse pensionado's.

Op maandag komen we in de loop van de middag aan bij Tom en Pam, die alles al helemaal klaar hebben staan voor ons. Het weerzien is uiterst feestelijk en ondanks dat we een hele dag op de motor hebben doorgebracht, blijven we tot laat in de avond op en praten honderduit over onze avonturen.

De gîte is niet heel groot, slechts twee personen kunnen er verblijven, maar hij is perfect ingericht en van alle gemakken voorzien. We hebben onze eigen ingang en zodoende kunnen we komen en gaan wanneer we willen. Bijkomend voordeel: we mogen de Landrover van Tom gebruiken wanneer we willen. Vooral voor het boodschappen doen is dat heel handig, want de dichtstbijzijnde supermarkt in Montmoreau is zo'n tien kilometer verderop. Nog een bijkomend voordeel: we hebben ons eigen zwembad voor de deur, waar we onbeperkt gebruik van mogen maken. En dat was – gezien de hoge temperaturen in de eerste week – zeker geen overbodige luxe!

De volgende ochtend is het rustig op ons terras. Tom heeft bij de lokale bakker stokbrood en croissants voor ons gehaald en die hangen keurig netjes aan de deur. De overige boodschappen had hij gisteren al geregeld, dus het ontbrak ons aan niets. Als we klaar zijn met ons ontbijt dient Jilly zich aan. Jilly is een kruising tussen een border collie en een labrador, gitzwart met een witte bief en superlief. De komende weken zal zij bijna iedere ochtend voor de deur op ons terras zitten te wachten totdat wij uit bed komen. En zeker nadat wij aan het eind van de eerste week hondensnoepjes voor haar hadden meegenomen uit de supermarkt, konden wij geen kwaad meer doen bij haar.

Wat valt er verder nog te vertellen over de vakantie? De Charente is een wijgebied dat aan een kant grenst aan de Champagne en aan een andere kant aan

de Dordogne. Genoeg drank derhalve, mocht je daar behoefte aan hebben. Maar ook qua motorrijden kom je hier aan je trekken: veel mooie weggetjes, soms dwars tussen de druivenranken door. Niet veel spectaculaire bochten, maar wel prachtige uitzichten. En het stuk tussen Montignac-le-Coq en Montmoreau, van zo'n tien kilometer, is genieten met een grote G. Daar liggen een paar heerlijke overzichtelijke bochten en dat is toch een beetje waarvoor we op de motor op vakantie gaan. Tom is zelf ook hartstochtelijk motorrijder en is na zijn pensionering op zijn motor (een BMW R1200GS Adventure) de wereld rondgereisd. Het fotoboek van zijn reis (die zo'n twaalf maanden duurde) ligt in de gîte en is indrukwekkend.

Hij is een dag onze gids geweest op de motor en toen heeft hij ons de hele omgeving uitgebreid laten zien. We zijn op weggetjes geweest waarvan ik het bestaan niet eens durfde te dromen. Dat was een prachtige dag, niet in de laatste plaats door het fantastische weer.

Tja, het weer. Wat kan ik daar nog van zeggen? We zijn twee weken bij Tom en Pam geweest en hebben twee weken fantastisch weer gehad. En 's nachts was het uitzicht op de sterrenhemel weergaloos! Door het ontbreken van straatver-

lichting was het ook echt aardedonker en dat zorgde ervoor dat zelfs de Melkweg zichtbaar was! Ik heb meerdere vallende sterren gezien en het ISS heb ik ook een paar keer voorbij zien komen.

Maar aan alles komt een eind en dus ook aan ons verblijf op Le Petit Pible. Op een mooie dinsdag nemen we met enige weemoed afscheid van Tom, Pam en Jilly en stuur ik de motor weer richting huis. Ook op de terugreis willen we helemaal binnendoor en dat lukt aardig. Via de Morvan, waar we heerlijk bochten kunnen draaien, en Noordoost-Frankrijk rijden we bij Monthermé België binnen. Van daaruit is het nog maar een klein stukje naar Maasbracht, waar we onze laatste vakantieovernachting bij de moeder van Jacqueline zullen doorbrengen. En dan zit het er weer op voor dit jaar. Een iets andere vakantie dan we in eerste instantie voor ogen hadden, maar daarom zeer zeker niet minder geslaagd.

Voor diegenen die na het lezen van dit stukje interesse hebben in een verblijf bij Tom en Pam op Le Petit Pible: IPA-leden krijgen een flinke korting op de huurprijs. Tom is via Facebook bereikbaar, maar wees wel snel. Ik kan uit ervaring vertellen dat de gîte heel snel volgeboekt is.

EVENTS 2022

Toerritten in 2022

René, toercommissaris, heeft in overleg met het bestuur ervoor gekozen om elke maand een rit te organiseren, ook op afwisselende dagen.

Het voorstel voor dit jaar, vanaf nu is dan als volgt:

Zaterdag 9 april **KOUDE POTEN RIT**

Rit in provincie Gelderland (Koude Poten rit) en mogelijk de DLV vooraf.

Zaterdag 14 mei **OVERIJSSSEL RIT**

Rit in provincie Overijssel.

Zaterdag 18 juni **SPONSORRIT**

Rit in provincie Brabant (Sponsorrit en voorstel goed doel).

Vrijdag 15 juli **FRIESLAND RIT**

Rit in provincie Friesland.

Woensdag 17 augustus **GRONINGEN RIT**

Rit in provincie Groningen.

Zaterdag 17 september **NOORD-HOLLAND RIT**

Rit in provincie Noord-Holland.

Zaterdag 8 oktober **STAMPPOTRIT**

Rit in provincie Zeeland (stampotrit).

Vrijdag 18 november **FLEVOLAND RIT**

Rit in provincie Flevoland.

Zaterdag 10 december **MIDWINTERRIT**

Rit in provincie Drenthe (Midwinterrit).

INTERNATIONAAL TREFFEN:

Ipa Kassel organiseert een drietal treffen in 2022. De afstanden zijn berekend vanuit zuid Limburg.

02-06-2022 t/m 06-06-2022:

Overnachtingen:

Aparthotel Oberhof, 98559 Oberhof Duitsland, 462 KM.

1 pers. Kamer € 205,=

2 pers. Kamer € 365,=

29-07-2022 t/m 31-07-2022:

Overnachtingen:

Landgasthaus zur Linge Uslar-Fürstenhagen, Duitsland, 324KM.

1 pers. Kamer € 135,=

2 pers. Kamer € 235,=

30-09-2022 t/m 03-10-2022:

Landgasthaus Brauner Hirsch, Sophienhof in Harz, Duitsland, 440 KM.

Alle kosten zijn per persoon en op basis van halfpension. Voor meer informatie mail naar Detlef Schöne: detlef-schoene@freenet.de of biker858@freenet.de

DE AGENDA IS WEER GOED GEVULD
Vind je dat er andere ritten of aanpassingen nodig zijn, laat het gewoon even weten en we zullen kijken wat we kunnen doen.

Bestuur IPA-MC-NL.

door Aart Wessels

STAMPPOTRIT 2021

Ook in 2021 werd de wereld geteisterd door Corona. Dachten we met z'n allen nog heel naïef dat het halverwege het jaar wel over zou zijn, nee hoor, Corona is here to stay.

Door alle maatregelen die er i.v.m. Corona genomen werden en worden, zijn veel van onze ritten in 2021 in het water gevallen, simpelweg omdat we niet in (grote) groepen samen mochten of konden zijn. Daarnaast was het door de lockdown ook vrijwel onmogelijk om ergens gezamenlijk te gaan lunchen of de afsluitende maaltijd gezamenlijk te genieten.

Maar ergens in de herfst werden er dan toch – zij het mondjesmaat – wat versoepelingen afgekondigd. Wij mochten ons weer groepsgewijs verplaatsen. En dus kon de geplande Stampopotrit 2021 toch doorgang vinden!

Reeds lang voordat de rit zou plaatsvinden had ik als verantwoordelijke toercommissaris contact gelegd met Ger Geraets. Ger is al geruime tijd lid van onze MC en ook een begenadigd routebouwer. Dat laatste heb ik een aantal jaar geleden zelf kun-

nen constateren toen een delegatie van de IPA MC (waaronder ondergetekende) de Stichting Blauw escorteerde naar Ustrzyki Dolne in de uiterste zuidoosthoek van Polen om daar medicijnen en apparatuur af te leveren aan het plaatselijke ziekenhuis. De route heen en terug was door Ger gemaakt en blonk in mijn ogen uit door grote schoonheid en minutieuze planning.

Maar goed, de Stampopotrit 2021. Die zou deze keer in Limburg plaatsvinden. Ger zegde op mijn verzoek onmiddellijk zijn medewerking toe en dat heeft uiteindelijk geresulteerd in een heel mooie route, waarbij we zelfs even de grens met Duitsland zijn overgestoken. Enkele delen van de route waren ook vast onderdeel van de jaarlijkse Amstel Gold-race en dat was ook te merken. Ronduit technisch rijden, waarbij je als bestuurder de weg goed in de gaten moest houden en weinig tijd had om het omliggende, uiterst fraaie landschap te bewonderen.

De start vond plaats bij het gemeenschapshuis in Buggenum, de woonplaats van Ger, alwaar we op z'n gastvrij Lim-

burgs werden ontvangen met koffie en echte onvervalste Limburgse vlaai. Na het welkomstwoord van onze voorzitter Ed en enige uitleg van Ger omtrent de route, vertrokken we – zoals inmiddels gebruikelijk – in meerdere groepen voor een prachtige route.

Het eerste stuk van de route ging zuidwaarts tot ruwweg Maastricht. Die grote stad lieten we bijna letterlijk links liggen (eigenlijk was het rechts) en daar gingen we weer naar boven. Al met al een prachtige route met zowaar een mooie lunchplaats. Binnen lunchen was helaas nog steeds niet mogelijk, maar gelukkig was het stralend weer en konden we heerlijk buiten van een uiterst smakelijke lunch genieten.

Daarna ging het weer verder en uiteindelijk kwamen we weer terug in Buggenum, waar we in restaurant Oppe Berg van een heerlijke afsluitende maaltijd konden genieten. Al met al konden we terugkijken op een voor (bijna) iedereen geslaagde dag.

DISTRICTSLEDENVERGADERING

IN ECHOS DE LANDING IN SCHAARSBERGEN

Op zaterdag 20 november 2021 was er na een paar jaren weer een DLV georganiseerd in Schaarsbergen.

Namens het landelijk bestuur was Kees Jongh aanwezig. Verder waren er 18 leden, al dan niet met hun echtgenotes naar de Landing gekomen.

Na de gebruikelijke formele zaken in de vergadering was het op enig moment ook de beurt om alle jubilarissen van de motorclub in het zonnetje te zetten. Er waren leden die 25 of 40 jaar lid waren van IPA Nederland en leden die 10, 15 of 20 jaar lid waren van de motorclub. In 2021 was Han Schoen 50 jaar lid van de IPA. Hij kon vanwege privé-omstandigheden niet naar Schaarsbergen komen en Ton Both is naar Han geweest om hem de oorkonde en bijbehorende speld uit te reiken.

Penningmeester Ton geeft tekst en uitleg over de financiën en de boekhouding wordt gedaan met Sportlink, waarbij je elke maand gegevens in moet voeren.

Bij de bestuursverkiezingen zijn voorstellen gedaan voor enkele bestuurswisselingen, zowel voor 2021 als de jaren ervoor waar we geen DLV hebben gehad. De DLV keurt alle wijzigingen/voorstellen goed.

In de colofon van dit blad kun je lezen hoe het bestuur nu is samengesteld.

Ton Both was niet meer herkiesbaar. Vanwege zijn werk binnen het bestuur kreeg Ton een oorkonde en werd aan Netty een mooie bos bloemen uitgereikt.

De verificatiecommissie bestaande uit Teo Gorter en Ger van Laere hebben de financiën twee jaar gecontroleerd en op voordracht van hen wordt aan het bestuur decharge verleend.

De nieuwe VI bestaat uit Carel van Beurden en Theun Langhout.

Er wordt nog gediscussieerd over motorvesten. DLV vindt het wenselijk om gele vesten aan te schaffen en dan ook allemaal dezelfde. Ton Spierings en Aart nemen dit project op zich.

De Whatsapp groep van MC leden wordt opgeheven. In plaats daarvan kun je een telefoonnummer achter laten op het forum als je jezelf aanmeldt als deelnemer van een rit. De voorrijder (of een andere te noemen persoon) is telefonisch bereikbaar.

De volgende vergadering is gepland op zaterdag 9 april 2022 weer bij de Landing in Schaarsbergen.

De agenda komt op het forum te staan.